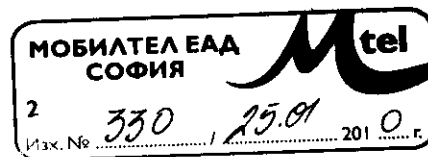
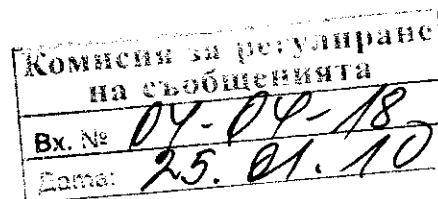

ТОВА Е ТВОЯТ ГЛАС.

ДО
Д-Р ВЕСЕЛИН БОЖКОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА
СЪОБЩЕНИЯТА
СОФИЯ 1000
ул. "Гурко" № 6

Относно: Писмо с Изх. № 04-04-18 от 13.01.2010 г. по описа на Комисия за регулиране на съобщенията във връзка със съществени въпроси, свързани с проектите за изменение и допълнение на Функционалните спецификации за преносимост на номерата.

Уважаеми г-р Божков,

Във връзка с Писмо с Изх. № 04-04-18 от 13.01.2010 г. по описа на Комисия за регулиране на съобщенията във връзка със съществени въпроси, свързани с проектите за изменение и допълнение на Функционалните спецификации за преносимост на номерата, представяме на Вашето внимание:

1. становището на „Мобилтел“ ЕАД по предложенията за изменение на Функционални спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление;
2. становището на „Мобилтел“ ЕАД по предложенията за изменение на Функционални спецификации за осъществяване на преносимост на негеографски номера при промяна на доставчика, представящ съответната услуга;
3. становището на „Мобилтел“ ЕАД по предложенията за изменение на Функционални спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга.

Приложение: съгласно текста.

С УВАЖЕНИЕ:

Николай Кичев
Директор на Дирекция
„Взаимоотношения с оператори и регулации“
„Мобилтел“ ЕАД

Становище на „Мобилтел” ЕАД по предложени от Комисията за регулиране на съобщенията промени в проект за изменение и допълнение на Функционални спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга, приет с Решение № 1185 от 17.09.2009 г. на Комисия за регулиране на съобщенията

Със свое писмо с Изх. № 04-04-18 от 13.01.2010 г. (Писмо) по описа на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС/ комисията), комисията представи на вниманието на „Мобилтел” ЕАД (Мобилтел) свои допълнителни предложения за промени в поставения на обществено обсъждане проект за изменение и допълнение на Функционални спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на мобилна телефонна услуга (ФС), възникнали след провеждане на първоначално обществено обсъждане и отчитане на постъпилите становища от страна на заинтересованите предприятия.

I. Принципни забележки

1. Съгласно чл. 36, ал. 1 във връзка с чл. 134, ал. 3 от ЗЕС при изготвяне на проекти на общи и нормативни административни актове, предвидени в закона, КРС провежда процедура по обществено обсъждане, като публикува съобщение за изготвения проект и мотивите за изготвянето му в национален ежедневник и на страницата си в интернет. Функционалните спецификации представляват нормативен административен акт, чието приемане е предвидено в чл. 134, ал. 3, като разпоредбата изрично изисква при тяхното определяне да се проведе процедура по обществено обсъждане по реда на чл. 36, ал. 1. Същевременно, в Писмото, комисията твърди, че „намира за необходимо да подложи на допълнително консултиране определени въпроси, възникнали в рамките на общественото обсъждане”. Процедура по „допълнително консултиране” не е предвидена в закона, поради което считаме, че нормативният ред за приемане на изменение и допълнение на Функционалните спецификации е нарушен, тъй като не са спазени изискванията и сроковете, предвидени в чл. 36 от ЗЕС. Следва да се има предвид, че съгласно практиката на самата комисия, в случаите, когато се налага повторно вземане на становищата на заинтересованите страни, се провежда нова процедура по обществено обсъждане. Така с решение № 1167 от 17.07.2008 г., КРС постави на ново обществено обсъждане проект на Наредба за условията и реда за осъществяване на достъп и взаимно свързване, поради наличие на съществени промени в сравнение с първоначалния проект. Видно от Писмото, комисията и в настоящия случай е счела, че промените в проекта на Функционални спецификации са достатъчно съществени, за да се поиска мнението на заинтересованите участници в общественото обсъждане. Въпреки това, комисията не е удовлетворила нито едно от изискванията на чл. 36 от ЗЕС. Считаме, че посоченото неспазване на нормативния ред за приемане на изменение и допълнение в нормативен акт опорочава процедурата и компрометира законосъобразността на изменението и допълнението на Функционалните спецификации.

2. Съгласно чл. 35, ал. 1 от ЗЕС при осъществяване на своите правомощия, комисията се произнася с мотивирани решения, а не с писма. От съдържанието на Писмото, не става ясно дали останалите коментари на заинтересованите страни са приети или отхвърлени, но е видно, че е отразена волята на комисията за приемане или

неприемане на по-голямата част от резултатите от проведеното обществено обсъждане. Същевременно, в писмото се съдържат конкретни предложения за изменение и допълнение на нормативен акт, за приемането на които също е необходимо формиране на воля от страна на КРС. Комисията не е приела решение по нито един от поставените в писмото въпроси, поради което неясно остава как е извършено произнасянето от страна на административния орган. Подобен пропуск представлява съществено процесуално нарушение, тъй като Писмото не представлява акт, с който КРС би могла да извършва волеизявления, още по-малко що се отнася до промени в действащото законодателство.

II. Предложения по същество

1. Считаме, че предложението на комисията за повишаване на дневния лимит от номера, които могат да бъдат пренасяни в рамките на един прозорец на преносимост, от 300 (триста) на 1000 (хиляда) не следва да бъде подкрепено. Функционалните спецификации са нормативен административен акт. Съгласно чл. 17 от Закона за нормативните актове (ЗНА) след влизане в сила на нормативния акт се проверяват резултатите от неговото прилагане, като въз основа на проверката, ако е необходимо, се предлага отмяна, изменение или допълнение на нормативния акт. Не съществуват нито законови предпоставки, нито практически съображения, които да обосновават изменение на ограничението на броя на номерата, които могат да бъдат пренесени в рамките на един прозорец на преносимост. КРС не е извършила изследване на необходимостта от въвеждане на промени в процеса, като мотивите на комисията се основават на твърденията на част от предприятията, „че на практика, в рамките на един прозорец на преносимост, могат да бъдат пренесени номера, значително повече от 300“. В действителност, посоченото твърдение не намира основание от практиката, тъй като опитът при осъществяване на преносимост от самия старт на услугата до настоящия момент показва, че среднодневният брой пренесени номера за съответен месец варира от 29 (двадесет и девет) до 184 (сто осемдесет и четири) номера. Поради тази причина, определеният в Процедурата за преносимост на мобилните номера, подписана на 25.02.2008 г. между доставчиците на мобилна телефонна услуга (Процедура) дневен лимит напълно адекватно отразява реалното състояние и развитие на процеса. Следва да се има предвид, че осъществяването на всеки процес предполага поредица от взаимосвързани действия на отделни системи и човешки ресурс, което налага изискванията към процеса да бъдат разумни и обосновани, а не да се преследва възлагане на задължения за постигане на резултати, които няма да допринесат за оптимизиране на самия процес. Същевременно, ненужни се явяват опитите на КРС да регламентира законодателно всички въпроси, които са уредени в Процедурата. Изготвянето на процедура за осъществяване на преносимост е изрично възложено на предприятията, предоставящи обществени мобилни електронни съобщителни услуги по силата на чл. 24, ал. 1 от Функционалните спецификации. След нейното подписване, КРС поетапно включва в нормативния акт отделни нейни разпоредби, без това да се налага от възникнали практически проблеми или неефективност на принципите на работа и взаимоотношенията между доставчиците. Този подход на комисията не спомага за установяване на яснота и предвидимост при реализиране на преносимост на мобилните номера. В тази връзка следва да се посочи, че Раздел IV, т. 1 от Процедурата изрично предвижда, че „в случай, че се установи завишен потребителски интерес към предлаганата услуга, страните ще проведат добросъвестни преговори с цел преразглеждане на максималния брой на реално пренасяните номера на дневна база.“ Подобни преговори до настоящия момент не са били провеждани или инициирани от

страна на някой от доставчиците. Това е недвусмислена индикация, че установеният лимит от 300 (триста) номера в рамките на един прозорец на преносимост е в пълно съответствие с потребностите на потребителите и възможностите на предприятията. Бихме желали да подчертаем, че ограничението от 300 (триста) номера се отнася до максималния брой номера, които един доставчик може да пренесе извън своята мрежа към мрежата на приемащо предприятие. Това означава, че всеки доставчик може да приеме 600 (шестстотин) номера в рамките на един прозорец на преносимост, а общия брой на пренесени номера за един ден да достигне 1800 номера на ден. От друга гледна точка, общият брой на пренесените в и извън мрежата на едно предприятие номера може да достигне 900 (деветстотин) броя, като за осъществяването на всички необходими действия по администрирането на процеса са необходими време, взаимодействие между различни външни (между предприятията) и вътрешни (в рамките на съответното дружество) системи и човешки ресурси.

Във връзка с изложеното предлагаме редакциите на чл. 32, ал. 2 и ал. 3 да придобият следния вид:

„32 (2). В рамките на един прозорец на преносимост, даряващ доставчик пренася реално не повече от общо 300 (триста) номера в рамките на един работен ден.”

„32 (3). Когато се пренася група от номера по заявление на един абонат, надвишаващи броя номера по ал. 2, пренасянето се извършва в цялост, в рамките на същия прозорец на преносимост.”

2. Мобилтел подкрепя позицията на КРС относно отпадане на понятието за група от номера.

3. Считаме, че КРС следва да оттегли направеното предложение за заличаване на предложената на обществено обсъждане нова т. 3 на чл. 26, както и предложението си за въвеждане на нова ал. 3 в чл. 26 и създаване на нова ал. 2 в чл. 27.

Предложенията за създаване на нова ал. 3 към чл. 26 от Функционалните спецификации и нова ал. 2 към чл. 27 от Функционалните спецификации не са от естество да работят на практика и ще доведат до множество противоречия и забавяния на процеса. На първо място, всички видове проверки за наличие на основания за отказ при даряващия и при приемащия доставчик се извършват на по - ранен етап и са част от етапа на планиране на процеса по осъществяване на преносимост. Самото фактическо пренасяне на номерата е вече част от фазата на реално изпълнение. Направеното от КРС предложение изисква от операторите още веднъж да повторят проверката за наличие на основание за отказ, преди прозореца на преносимост. Не става ясно кога следва да се извърши последната проверка от даряващия доставчик за наличие на основания за отлагане на процеса, тъй като определението „до датата, определена за прозорец на преносимост”, не е достатъчно прецизно и предполага, че даряващият доставчик следва да извършва всички тези проверки посредством своите системи след работното време на деня, предхождащ деня на прозореца на преносимост. КРС посочва като последица от факта на неплащането, възможността за отлагане на датата на прозореца на преносимост по реда на чл. 24, ал. 1 и общите условия за взаимоотношения с крайните потребители. Същевременно, хипотезата е включена като основание за отказ от страна на даряващото предприятие поради наличие на поправима причина. На практика обаче, даряващият доставчик следва да отговори на приемащия в

срок от два дни след получаване на запитване (съгласно предложението за създаване на нова ал. 2 към чл. 32 от ФС). Това прави противоречието между отделните нови предложения на комисията още по-очевидно.

Така, комисията изключва наличието на неплатени задължения, свързани с предсрочно прекратяване на договори за лизинг или крайни устройства, от обхвата на основанията за отказ (защото за предприятията няма да е възможно да проверят наличието на това основание в двудневния срок по чл.32, ал. 2, както е предложен от комисията в писмото). Същевременно, комисията предвижда нова т. 7 в чл. 30 на Функционалните спецификации, съгласно която наличието на неплатени задължения, свързани с предсрочно прекратяване на договори за лизинг или крайни устройства, е основание за спиране на процедурата за 30 дни, в съответствие с предложението по чл. 30, ал. 3, изр. второ. От друга страна, по смисъла на предложената нова ал. 2 на чл. 27, въпросното основание не води до спиране на процедурата, а до отлагане на датата на преносимост.

Противоречията между отделните текстове и усложняване на процеса не е в потребителски интерес, нито в интерес на самите предприятия. Направените от страна на КРС предложения прави събирането на разглежданите задължения изключително затруднено. Както вече беше подчертано по-горе, даряващият доставчик ще трябва да следи за наличие на плащане по цитираните задължения до деня, предхождащ датата, определена за пренасяне. Не става ясно как следва да процедират доставчиците и в случаите, когато при наличие на основание за отлагане на преносимостта, абонатът отново не заплати дължимите на даряващото предприятие и колко пъти ще е възможно отлагане на процедурата преди абонатът да плати - дали по смисъла на предложената ал. 2 на чл. 27 ще се поиска повторно отлагане на датата за преносимост или по смисъла на чл. 30, ал. 3 - ще се постанови отказ от преносимост. Изложените противоречия ще създадат затруднения пред доставчиците и ще компрометират разработените и установени процедури за работа между трите мобилни предприятия. Същевременно, считаме, че Функционалните спецификации не следва да охраняват интересите на недобросъвестни потребители и неизправни длъжници, като предвиждат предпоставки за изпълнение на индивидуални договори. Във връзка с това, предлагаме повторно включване на предложената т. 3 към чл. 26 на Функционалните спецификации, както следва:

"3. да е заплатил всички дължими суми, свързани с предсрочното прекратяване на срочни договори и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване."

4. По предложението за създаване на нова ал. 2 в чл. 28 от Функционалните спецификации

Комисията предлага заявлението за пренасяне на номер да съдържа упълномощаване в обикновена писмена форма от страна на абоната или потребителя за извършване на необходимите за прекратяването на отношенията му с даряващия доставчик действия. Подаването на заявление за преносимост предхожда по време установяването на наличие за отказ от преносимост. Поради тази причина, считаме, че действието на това упълномощаване следва да е поставено под условие и да е валидно единствено, в случай че всички изисквания за преносимост са изпълнени от страна на абоната. В противен случай, абонатът би следвало сам да прекрати отношенията си с даряващото предприятие, ако все още желае това при условие, че му е отказана

преносимост. В допълнение, считаме, че упълномощаването следва да е възможност за потребителите, а не задължение, като на тяхната свободна воля бъде предоставен избор относно начина, по който да прекратят отношенията си с даряващия доставчик. Същевременно, считаме че заплащането от страна на приемащото предприятие на суми, дължими от абоната на даряващия доставчик, следва да е въпрос на преценка от страна на самото приемащо предприятие и да е недвусмислено ясно, че се извършва за сметка на длъжника. Предвид това предлагаме включване на следното уточнение в текста на чл. 28, ал. 2:

"(2) Заявлението по ал. 1 съдържа възможност за упълномощаване в обикновена писмена форма на приемащия доставчик от страна на абоната ли потребителя за извършване на необходимите действия за прекратяване на отношенията му с даряващия доставчик действия. Действието на упълномощаването по предходното изречение се поражда единствено при липса на основания за отказ от преносимост съгласно чл. 30, ал. 1 и ал. 2. Заявлението по ал. 1 може да съдържа, при наличие на изрично съгласие от страна на приемащото предприятие, и упълномощаване в обикновена писмена форма на приемащия доставчик от страна на абоната за заплащане на дължимите към даряващия доставчик плащания от името и за сметка на абоната."

5. По чл. 30 от ФС.

5.1. Причините за отказ, предвидени в чл. 30, ал. 1, т. 3 и 4 следва да бъдат предмет на проверка от страна на приемащия доставчик, с оглед обстоятелството, че заявлението ще се подава пред него и той е този, който може да прецени в момента на подаването наличието или липсата на дееспособност и представителна власт. Поради тази причина, цитираните разпоредби трябва да са уредени като основания за отказ от преносимост от приемащия доставчик в ал. 2 на чл. 30.

5.2. Предлагаме чл. 30, ал. 1, т. 7 (като във връзка с предложението по предходната точка, т. 7 от предложената редакция следва да се преномерираща като т. 5) да придобие следната редакция:

"5. абонатът не е платил всички дължими суми, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори с даряващия доставчик и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване, пряко свързани с пренесения номер и услугите, ползвани чрез него."

Мотиви: Считаме, че даряващият доставчик следва да запази правото си да откаже преносимостта до заплащане на неустойките, но това трябва да стане във фазата на планирането, а не във фазата на изпълнението на заявката за преносимост. Подробни аргументи бяха представени в т. 3 от настоящото становище. Считаме, че удължаването на момента, до който абонатът има право да заплати задължения, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори и договори за лизинг на крайни устройства, няма да има положителен ефект върху процесите на преносимост. Същевременно, даряващият доставчик следва да уведоми приемащия за наличие на основания за отказ в двудневен срок след постъпване на запитване при него, съгласно предложената нова ал. 2 на чл. 32 от Функционалните спецификации. Двете разпоредби си противоречат и създават неяснота по отношение на етапите на процеса.

5.3. Във връзка с предложенията ни по-горе, т. 5, 6, 7, 8 и 9 на ал. 1 трябва съответно да се преномерират с две напред и станат – т. 3, 4, 5 и 6. Предложените т. 3 и 4 от ал. 1 да приемат пореден номер 4 и 5 в ал. 2.

5.4. Във връзка с предложението ни за нова редакция на т. 7 от чл. 30, ал. 1 на Функционалните спецификации, считаме, че изречение второ от чл. 30, ал. 3 на Функционалните спецификации, като е предложено от КРС в Писмото, следва да отпадне, като основанието за отказ поради наличие на неплатени задължения, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори или договори за лизинг на крайни устройства, да бъде предвидено като отстраним недостатък и основание за неразглеждане на самото заявление за преносимост по изречение първо.

6. По предложението за създаване на нова ал. 2 към чл. 32 от Функционалните спецификации.

6.1. Съгласно предложенията ни по т. 1 от настоящото становище, както и съгласно първоначалният проект, подложен на обществено обсъждане, новият текст, предложен в Писмото не следва да бъде предвиден като ал. 2 на чл. 32, а като ал. 5. В противен случай, останалите разпоредби следва да бъдат преномерирани (включително що се отнася до предложенията ни по т. 1 от настоящото становище.

6.2. Предлагаме вместо създаването на нова алинея към чл. 32 от Функционалните спецификации, текстът на ал. 1 от чл. 32 да се измени, както следва:

„32 (1) Сроктът за реализация на преносимост е до 7 работни дни, считано от датата на установяване на липса на основания за отказ по чл. 30, ал. 1 и ал. 2 и включва прозорец на преносимост, не по – дълъг от 7 часа.“

Мобилтел поддържа своята позиция, че срокът за реализация на преносимост не следва да се изчислява, считано от датата на подаване на заявление при приемащия доставчик. От този момент между предприятието на приемащата и на даряващата мрежа трябва да бъдат извършени действия по установяване на наличието или липсата на основания за отказ. При наличие на основания за отказ е необходимо те да бъдат отстранени, като в този случай процедурата спира. Поради тази причина, е некоректно срокът да тече от датата на подаване на заявлението.

Мобилтел принципно подкрепя становището на комисията за създаване на яснота по отношение на срока за отговор от страна на даряващото предприятие, но същевременно отчита, че това скъсява на практика срока за осъществяване на преносимост. Първоначалното предложение на дружеството целеше да се регламентира не само срокът за отговор от страна на даряващия доставчик, а също и да се установи конкретен механизъм за броене на сроковете. Срокът не би следвало по никакъв начин да се брой от датата на подаване на заявление за преносимост, а от момента на установяване на липса на основания за отказ, или най-малко от деня, следващ деня на подаване на запитване до приемащия доставчик. В противен случай, срокът ще бъде реално скъсен от 7 работни дни на 5 работни дни. На практика, този срок няма да може да се изчислява в случаите на установяване на поправими причини, поради факта, че срокът за поправяне на причините за отказ (30 дни) е по-дълъг от предвидения срок за извършване на преносимостта (7 дни).

В алтернатива предлагаме следната редакция на чл. 32, ал. 1 и ал. 2 от Функционалните спецификации:

„32. (1) Срокът за реализация на преносимост е до 7 работни дни, считано от първия ден, следващ деня на получаване на съответно запитване за наличие на основания за отказ от даряващия доставчик. В случай че първия ден, следващ деня на получаване на съответното запитване е неработен ден, срокът за реализация на преносимост се изчислява от първия работен ден, следващ деня на получаване на запитване за наличие на основания за отказ от даряващия доставчик.“

(2) Даряващият доставчик уведомява приемащия за липсата на основания за отказ по чл. 30, ал. 1 в срок от 2 работни дни, считано от получаване на запитване от приемащия доставчик за наличие на основания за отказ по заявление за пренасяне, подадено при него.

Мотиви: Считаме, че с посочената редакция ще се избегнат затруднения, породени от получени заявления за пренасяне в последния работен ден от седмицата или в неработни дни, както и заявления, подадени в самия край на определен работен ден.

6. Предлагаме като нов чл. 23 от Функционалните спецификации да бъде включена следната разпоредба:

„23. Приемащият доставчик е длъжен да наложи ограничения за ползването на услуги от абоната или да заплати неговите задължения към даряващия доставчик в случай на неплащане от абоната в срок до 2 (два) месеца от датата на издаване на последната фактура от даряващия доставчик на задължения към даряващия доставчик, възникнали или станали изискуеми след подаване на заявлението за пренасяне на номера/та до прекратяване на договорните отношения.“

Мотиви: Разпоредбата ще създаде яснота и по-голяма сигурност за предприятията, особено в условията на обслужване на едно гише. Ще се избегнат редица затруднения при събиране на вземанията от неизправни длъжници, тъй като за даряващото предприятие практически се явява много трудно да направи опит да събере своите вземания.

В заключение, бихме желали да подчертаем, че Мобилтел поддържа всички свои предложения, направени при общественото обсъждане, включително що се отнася до сроковете за реално въвеждане на променените принципи за осъществяване на преносимост на мобилните номера. Всички необходими действия между предприятията изискват продължителен период от време, за да се осигури ефективното приложение на новите принципи на работа. Поради тази причина, предлагаме срокът за осигуряване на съответствие с изменението на Функционалните спецификации да бъде удължен най-малко на девет месеца, считано от датата на обнародване на съответното решение на комисията.

Становище на „Мобилтел“ ЕАД по писмо на Комисията за регулиране на съобщенията, изх. № 04-04-18/13.01.2010 г. (Писмото) във връзка с Проект за изменение и допълнение на Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление (Обн. ДВ, бр. 96/2008 г.)

I. Принципни забележки.

Важат изложените аргументи в принципните коментари към Становището на Мобилтел по проекта за изменение и допълнение на функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга.

II. Конкретни забележки и предложения.

1. По т. 3.2. от Писмото.

1.1. По предложенията за изменение и допълнение на чл. 40 и 41 от Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление (ФС). Мобилтел е категорично против създаването на нова ал. 3 на чл. 40 и нова ал. 2 на чл. 41, както и против отпадането на предложената на предложената нова т. 3 в ал. 2 на чл. 40 от ФС.

Мотиви: По отношение на чл. 40, ал. 3 от ФС следва да бъде обърнато внимание, че всички проверки по евентуални причини за отказ от преносимост, независимо дали те са поправими или непоправими, се извършват както от даряващия, така и от приемащия доставчик в първа фаза на процеса – фазата на планирането. Прозорецът на пренасяне е по време на втората фаза от процеса – фазата на изпълнението. Проверката и спирането на процеса на преносимост, при наличието на съответните обстоятелства, следва да бъде извършено и от двете страни във фазата на планирането, докато с предложената норма на чл. 40, ал. 3 от ФС се предвижда извършването на повторна проверка преди самото техническо изпълнение на процеса. Последното ще доведе до преплитане на двете фази и до ненужно усложняване на процеса на преносимостта.

Считаме, че ФС не следва да охраняват интересите на недобросъвестни абонати/потребители и неизправни длъжници, като предвиждат предпоставки за неизпълнение на индивидуални договори. Във връзка с изложеното по-горе предлагаме повторно включване в чл. 40, ал. 1 (погрешно посочена в Писмото като ал. 2) от ФС на нова т. 3 със следното съдържание:

„3. да е заплатил всички дължими суми, свързани с предсрочното прекратяване на срочни договори и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване.“

По отношение на чл. 41, ал. 2 следва да се обърне внимание, че предвижданата норма допуска възможност за отлагане на датата за пренасяне по молба на даряващия доставчик. Разглежданата причина е от категорията на поправимите, които съобразно предложението по чл. 43, ал. 3 (нова редакция) могат да бъдат отстранени в рамките на 30 дни. Последното означава, че времето за преносимост може да се удължи от 7 или 10 дни на 30, след което отново да се насрочи дата за преносимост в рамките на 7 или 10 дни, при поправена причина. Последното обосновава защо разглежданите норми ще утежняят и усложняят излишно процеса на преносимост, поради което следва да отпадат.

1.2. По чл. 42 от ФС.

1.2.1. Комисията предлага в чл. 42, ал. 2¹ (нова) от ФС заявлението за пренасяне на номер да съдържа упълномощаване в обикновена писмена форма от страна на абоната или потребителя за извършване на необходимите за прекратяването на отношенията му с даряващия доставчик действия. Подаването на заявление за преносимост предхожда по време установяването на наличие за отказ от преносимост. Поради тази причина, считаме, че действието на това упълномощаване следва да е поставено под условие и да е валидно единствено, в случай че всички изисквания за преносимост са изпълнени от страна на абоната. В противен случай, абонатът би следвало сам да прекрати отношенията си с даряващото предприятие, ако все още желае това при условие, че му е отказана преносимост. В допълнение, считаме, че упълномощаването следва да е възможност за потребителите, а не задължение, като на тяхната свободна воля бъде предоставен избор относно начина, по който да прекратят отношенията си с даряващия доставчик. Същевременно, считаме, че заплащането от страна на приемащото предприятие на суми, дължими от абоната на даряващия доставчик, следва да е въпрос на преценка от страна на самото приемащо предприятие и да е недвусмислено ясно, че се извършва за сметка на длъжника. Предвид това предлагаме текстът на чл. 42, ал. 2(нова) да добие следната редакция:

*"(2) Заявлението по ал. 1 съдържа **възможност** за упълномощаване в обикновена писмена форма на приемащия доставчик от страна на абоната или потребителя за извършване на необходимите действия за прекратяване на отношенията му с даряващия доставчик. **Действието на упълномощаването по предходното изречение се поражда единствено при липса на основания за отказ от преносимост съгласно чл. 43, ал. 1 и ал. 2.** Заявлението по ал. 1 може да съдържа, при наличие на изрично съгласие от страна на приемащото предприятие и упълномощаване в обикновена писмена форма на приемащия доставчик от страна на абоната за заплащане на дължимите към даряващия доставчик плащания от името и за сметка на абоната."*

1.2.2. По чл. 42, ал. 3 (нова) от ФС – считаме, че предложението на Комисията е разумно и трябва да бъде подкрепено. По предложениия начин ще се преодолее възможността всяко от предприятията (когато участва като приемащ доставчик) да предвиди в Общите си условия за взаимоотношения с крайните потребители изискването за представяне на различни документи, които би довело до проблеми в практиката.

1.3. По чл. 43 от ФС.

1.3.1. Причините за отказ, предвидени в чл. 43, ал. 1, т. 3 и 4 логически трябва да бъдат на страната на приемащия доставчик, с оглед обстоятелството, че заявлението ще се подава пред него и той е този, който може да прецени в момента на подаването наличието или липсата на дееспособност и представителна власт. Считаме, че разглежданите точки систематично следва да бъдат пренесени в ал. 2 на чл. 43, като приемат поредни номера 5 и 6.

1.3.2. Предлагаме чл. 43, ал. 1, т. 7 (която след преномериране приема пореден номер 5) да добие следната редакция:

„5. не са заплатени всички дължими суми, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори с даряващия доставчик и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване, пряко свързани с пренесения номер и услугите, ползвани чрез него;”

Мотиви: Във връзка с аргументите ни по т. 1.1. по-горе, считаме, че даряващият доставчик следва да запази правото си да откаже преносимостта до заплащане на неустойките, но това трябва да стане във фазата на планирането, а не във фазата на изпълнението на заявката за преносимост.

---

¹ Приемаме, че съществуващият текст на чл. 42 става чл. 42, ал. 1 от ФС.

1.3.3. Предлагаме чл. 43, ал. 1, т. 8 (която след преномериране приема пореден номер 6) да добие следната редакция:

„б. абонатът е ползвал услугите на даряващия доставчик за период по-малък от 3 месеца или потребителят след първоначалното активиране на услугата не е активирал допълнителна сума на минимална стойност от 10 (десет) лева към момента на подаване на заявлението при приемащия доставчик;”

Мотиви: Направеното допълнение цели преодоляване на възможността за безпричинно често прехвърляне на номера от мрежа в мрежа от недобросъвестни потребители.

1.3.4. Основанието за отказ при даряващия доставчик по чл. 43, ал. 2, т. 9 (която след преномериране приема пореден номер 7) следва да остане в патримониума от неговите права, тъй като макар заявлението за преносимост да се подава при приемащия доставчик, по този начин ще се преодолее евентуалното механично подаване на заявления с непълни или неточни данни от приемащия доставчик.

1.3.5. Предлагаме хипотеза втора на чл. 43, ал. 1, т. 10 (която след преномериране приема пореден номер 8) – *„...или заявеното преконфигуриране не дава възможност за реализация на преносимост.” да отпадне.*

Мотиви: Хипотезата може да бъде тълкувана по два начина: 1. независимо, че е подадено заявление за преконфигуриране, макар осъществяване на преконфигурирането не е налице възможност за преносимост на номера, т.е. е налице техническа пречка за реализиране на преносимостта; 2. видът/типът преконфигуриране, който е заявил абонатът не дава възможност да се осъществи преносимостта и трябва да се заяви друг вид/тип преконфигуриране.

Едно от достиженията на сключената между предприятията Процедура за преносимост на географски номера от 13.05.2009 г. е това, че в нея не се допусна отстъпление от принципа, че *няма пречки от техническо естество, поради които да не може да се осъществи преносимост на географски номер.* Ако се приеме първото тълкувание, то това би могло да доведе до шиканиране с права от страна на даряващия доставчик и би било много сериозна пречка за пренасяне на корпоративни клиенти, като по този начин обслужването на едно гише ще бъде дискредитирано.

Ако се приеме второто тълкувание на разглежданата хипотеза, то това означава, че в заявлението за преконфигуриране даряващият доставчик ще предвиди няколко вида/типа преконфигуриране, от които абонатът трябва да избере и ако това не е върното преконфигуриране – преносимостта няма да се осъществи до отстраняване на причината. Подобен поглед върху извършване на преконфигурирането не само че не е клиентски ориентиран, а създава сериозна опасност от шиканиране с права от страна на даряващия доставчик – абонатът бива поставян в положение да разполага със специални знания в областта на електронните съобщения, за да може да определи какво преконфигуриране да заяви, за да получи услугата преносимост или наеме специалист, който да проучи как и като какви са били конфигурирани номерата в централата на даряващия доставчик, за да може да бъде подадено коректно заявление за преконфигуриране. Следва да бъде споделено, че в преговорния процес по подписване на Процедурата за преносимост на географски номера бе установено, че единствено „Българска телекомуникационна компания” АД (БТК) има подобен проблем с конфигуриране и преконфигуриране на номерата, подлежащи на преносимост. Установено бе, че преконфигурирането на номерата на клиента е платена услуга за БТК, поради което се изисква неговото изрично съгласие изразено в заявление за преконфигуриране. Именно защото е възмездна услуга, БТК следва само да определи какъв тип преконфигуриране на номерата е необходимо, за да може да се реализира преносимостта, а не да очаква от клиента да направи това за него. Последното ни твърдение намира обосновака и в предложението за нова ал. 2, изр. второ на чл. 46.

1.3.6. Във връзка с предложенията ни по-горе т. 5, 6, 7, 8, 9 и 10 на ал. 1 трябва съответно да се преномерират с две напред и станат – т. 3, 4, 5, 6, 7 и 10. Предложени т. 3 и 4 от ал. 1 да приемат пореден номер 5 и 6 в ал. 2.

1.3.7. По отношение на чл. 43, ал. 3 с оглед преместване на т. 3 и 4 от ал. 1 в ал. 2 и прередактирането на предложената т. 7 (нов пореден номер 5) предлагаме следната редакция:

„(3) В случаите по ал. 1, т. 4, 5, 7 и 8 и по ал. 2, т. 1, 2, 5 и 6 заявлението не се разглежда от приемащия доставчик до отстраняване на недостатъците, като спирането на процедурата е за не повече от 30 дни. В случай че в посочения в предходното изречение срок недостатъците не бъдат отстранени, процедурата се прекратява с изричен писмен отказ на приемащия доставчик. В останалите случаи по ал. 1 и ал. 2 процедурата се прекратява с изричен писмен отказ на приемащия доставчик.“

Мотиви: С направената редакция целим техническо коригиране на препращащата норма на ал. 3 съобразно предложенията ни и съгласно принципното ни разбиране, че задълженията по срочни договори и предоставени на лизинг устройства и съоръжения трябва да бъдат заплатени от абоната/потребителя във фазата на планиране на пренасянето, а не по време на неговото техническо изпълнение, с което процедурата ще се улесни неимоверно.

1.4. По отношение на чл. 46, ал. 2 (нова). Предлагаме следната редакция:

„Принципно Мобилтел не възразява срещу новата алинея 2 като съдържание и структура, при положение, че се възприеме предложението ни по т. 5.2. от становището ни към писмо, вх. № 12-01-5744/30.10.2009 г. на КРС. Като новата редакция на предложението ни е:

„Чл. 46. (1) Срокът за реализация на преносимост е до 7 работни дни за отделни номера и до 10 работни дни за групи номера, считано от първия ден, следващ деня на получаване на съответното запитване за наличие на основания за отказ от даряващия доставчик. В случай че първия ден, следващ деня на получаване на съответното запитване е неработен ден, срокът за реализация на преносимост се изчислява от първия работен ден, следващ деня на получаване на запитване за наличие на основания за отказ от даряващия доставчик.“

Мотиви: Считаме, че с посочената редакция ще се избегнат затруднения, породени от получени заявления за пренасяне в последния работен ден от седмицата, както и заявления, подадени в самия край на определен работен ден. Срокът за реализация на преносимост не следва да се изчислява, считано от датата на подаване на заявление при приемащия доставчик. От този момент между предприятието на приемащата и на даряващата мрежа трябва да бъдат извършени действия по установяване на наличието или липсата на основания за отказ. При наличие на основания за отказ е необходимо те да бъдат отстранени, като в този случай процедурата спира. Поради тази причина, е некоректно срокът да тече от датата на подаване на заявлението. Ако се презюмира, че за извършване на тези действия е необходим разумен срок от поне два дни, в най-добрия случай това би означавало, че реалният срок за преносимост е 5 или 8 дни, ако на практика липсват основания за отказ. В допълнение, не съществуват изисквания към приемащия доставчик в какъв срок след подаване на заявление ще следва да отпрати запитване до даряващия доставчик за проверка на наличие на основания за отказ. Тези въпроси ще бъдат предмет на уреждане в процедурата по чл. 38, ал. 1 от ФС.

III. Допълнителни коментари.

1. По § 27 от Преходните и заключителни разпоредби към Проекта за изменение и допълнение на ФС (Проекта)

1.1. Предлагаме думите „три месеца“ в § 27 към Проекта да бъдат заменени с думите „девет месеца“.

Мотиви: Считаме, че сроковете за въвеждане на изменените условия за преносимост като цяло, както и в съвместната процедура и вътрешните процеси следва да бъдат ревизирани. Настоящата нормативна уредба на процеса на преносимост се прилага от около шест месеца и съществуват установени процеси за реализиране на преносимост. За целите на осигуряване на възможност за запазване на номера при промяна на доставчика, всяко от предприятията е въвело съответните технически и юридически механизми за обезпечаване на процеса. Установени са и принципи на работа, и взаимодействие между отделните предприятия. Извън формалната промяна на процедурата за преносимост на географските номера, следва да се извършват множество промени и настройки в системи, изменения на методи и адаптиране на вътрешни правила, за да се осигури вътрешно и външно единство по отношение на променения механизъм. Освен това е необходимо да бъдат уредени и взаимоотношенията със съответните подизпълнители и доставчици на определени услуги за самите предприятия, като се подават и изпълняват нови заявки и се провеждат технически тестове и имплементиране на нови функционалности. Всички тези координирани действия между предприятията изискват продължителен период от време, за да се осигури ефективното приложение на новите принципи на работа. Поради тази причина, предлагаме срокът за осигуряване на съответствие с изменението на ФС да бъде удължен най-малко на девет месеца, считано от датата на обнародване на съответното решение на комисията.

1.2. Предлагаме думите „до един месец“ в § 27, т.1 от ПЗР към Проекта да бъдат заменени с думите „три месеца“

Мотиви: Освен необходимостта от изменение на всички системи, се налага и формално юридическо закрепване на новата регламентация, което предполага изменение на съществуващата процедура, както и евентуално изменение на договорите за взаимно свързване между предприятията. Практиката по постигане на взаимни уговорки между предприятията по повод сключване на процедура, както и по повод изменение на споразуменията за взаимно свързване показва, че необходимият срок за провеждане на преговори е по-дълъг заради технологичното време по подготвяне на измененията, съгласуването им между страните и двустранното им подписване. Считаме, че едномесечният срок не е реалистичен и не би могъл да се спазва от предприятията.

1.3. КРС изисква от предприятията да въведат в общите си условия с крайните потребители новите ред и условия за реализиране на преносимостта на номерата в срок до две седмици от подписване на измененията в процедурата за преносимост на мобилните номера. Съгласно чл. 230, ал. 1 от ЗЕС измененията на общите условия влизат в сила 30 дни след публикуването им от предприятията на страницата им в интернет и представянето им на видно място в търговските обекти. Поради тази причина е очевидно, че двуседмичният срок за въвеждане в общите условия на новия ред и условия е невъзможно да бъде спазен. Също така, самата Комисия има правомощия да указва изменение на определени текстове в двуседмичен срок след представянето на измененията в общите условия пред нея. Този факт следва да бъде съобразен като се предвиди достатъчно време за отстраняване на евентуални противоречия или за изпълнение на препоръки, дадени от КРС. Предвид изложеното предлагаме следната редакция на § 27, т. 2 на Проекта:

„2. В срок до четиринадесет дни от подписването на процедурата по чл. 38, ал. 1 доставчиците следва да представят в комисията изменение на общите си условия за взаимоотношения с потребителите съобразно новите ред и условия за реализирането на преносимостта на номера.“

Становище на „Мобилтел“ ЕАД (Мобилтел) по писмо на Комисията за регулиране на съобщенията, изх. № 04-04-18/13.01.2010 г. (Писмото) във връзка с Проект за изменение и допълнение на Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на негеографски номера при промяна на доставчика, предоставящ съответната услуга (Обн. ДВ, бр. 4/2009 г.)

I. Принципни забележки.

Важат изложените аргументи в принципните коментари към Становището на Мобилтел по проекта за изменение и допълнение на функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга.

II. Конкретни забележки и предложения.

1. По т. 3.3 от Писмото.

1.1. По предложенията за изменение и допълнение на чл. 26 и 27 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на негеографски номера при промяна на доставчика, предоставящ съответната услуга (ФС).
Мобилтел е категорично против създаването на нова ал. 3 на чл. 26 и нова ал. 2 на чл. 27 от ФС.

Мотиви: По отношение на чл. 26, ал. 3 от ФС следва да бъде обърнато внимание, че всички проверки по евентуални причини за отказ от преносимост, независимо дали те са поправими или непоправими, се извършват както от даряващия, така и от приемащия доставчик в първа фаза на процеса – фазата на планирането. Прозорецът на пренасяне е по време на втората фаза от процеса – фазата на изпълнението. Проверката и спирането на процеса на преносимост, при наличието на съответните обстоятелства, следва да бъде извършено и от двете страни във фазата на планирането, докато с предложената норма на чл. 26, ал. 3 от ФС се предвижда извършването на повторна проверка преди самото техническо изпълнение на процеса. Последното ще доведе до преплитане на двете фази и до ненужно усложняване на процеса на преносимостта. Предстои предприятията да изготвят и подпишат процедура, уреждаща взаимоотношенията им по повод преносимостта на негеографските номера, където подобни въпроси следва да бъдат уредени.

По отношение на чл. 27, ал. 2 от ФС следва да се обърне внимание, че предвижданата норма допуска възможност за отлагане на датата за пренасяне по молба на даряващия доставчик. Разглежданата причина е от категорията на поправимите, които съобразно предложението по чл. 29, ал. 3 (нова редакция) могат да бъдат отстранени в рамките на 30 дни. Последното означава, че времето за преносимост може да се удължи от 10 дни на 30, след което отново да се насрочи дата за преносимост в рамките на 10 дни, при поправена причина. Последното обосновава защо разглежданите норми ще утежнят и усложнят излишно процеса на преносимост, поради което следва да отпаднат.

1.2. По чл. 28 от ФС.

1.2.1. Комисията предлага в чл. 28, ал. 2¹ (нова) от ФС заявлението за пренасяне на номер да съдържа упълномощаване в обикновена писмена форма от страна на абоната² за извършване на необходимите за прекратяването на отношенията му с даряващия доставчик действия. Подаването на заявление за преносимост предхожда по време установяването на наличие за отказ от преносимост. Поради тази причина, считаме,

¹ Приемаме, че съществуващият текст на чл. 28 става чл. 28, ал. 1 от ФС;

² При разглежданите видове номера не се предоставят предплатени услуги, поради което не използваме понятието „потребител“ в предложението си по-долу.

че действието на това упълномощаване следва да е поставено под условие и да е валидно единствено, в случай че всички изисквания за преносимост са изпълнени от страна на абоната. В противен случай, абонатът би следвало сам да прекрати отношенията си с даряващото предприятие, ако все още желае това при условие, че му е отказана преносимост. В допълнение, считаме, че упълномощаването следва да е възможност за потребителите, а не задължение, като на тяхната свободна воля бъде предоставен избор относно начина, по който да прекратят отношенията си с даряващия доставчик. Същевременно, считаме, че заплащането от страна на приемащото предприятие на суми, дължими от абоната на даряващия доставчик, следва да е въпрос на преценка от страна на самото приемащо предприятие и да е недвусмислено ясно, че се извършва за сметка на дължника. Предвид това предлагаме текстът на чл. 42, ал. 2(нова) да добие следната редакция:

*"(2) Заявлението по ал. 1 съдържа **възможност** за упълномощаване в обикновена писмена форма на приемащия доставчик от страна на абоната за извършване на необходимите действия за прекратяване на отношенията му с даряващия доставчик. Действието на упълномощаването по предходното изречение се поражда единствено при липса на основания за отказ от преносимост съгласно чл. 29, ал. 1 и ал. 2. Заявлението по ал. 1 може да съдържа, при наличие на изрично съгласие от страна на приемащото предприятие и упълномощаване в обикновена писмена форма на приемащия доставчик от страна на абоната за заплащане на дължимите към даряващия доставчик плащания от името **и за сметка на** абоната."*

1.2.2. По чл. 28, ал. 3 (нова) от ФС – считаме, че предложението на Комисията е разумно и трябва да бъде подкрепено. По предложения начин ще се преодолее възможността всяко от предприятията (когато участва като приемащ доставчик) да предвиди в Общите си условия за взаимоотношения с крайните потребители изискването за представяне на различни документи, които би довело до проблеми в практиката.

1.3. По чл. 29 от ФС.

1.3.1. Причината за отказ, предвидена в чл. 29, ал. 1, т. 2 логически трябва да бъде на страната на приемащия доставчик, с оглед обстоятелството, че заявлението ще се подава пред него и той е този, който може да прецени в момента на подаването наличието или липсата на представителна власт. Считаме, че разглежданата точка систематично следва да бъде пренесена в ал. 2 на чл. 29, като приеме пореден номер 3 .

1.3.2. Предлагаме чл. 29, ал. 1, т. 5 да добие следната редакция:

„5. не са заплатени всички дължими суми, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори с даряващия доставчик и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване, пряко свързани с пренесения номер и услугите, ползвани чрез него;”

Мотиви: Във връзка с аргументите ни по т. 1.1. по-горе, считаме, че даряващият доставчик следва да запази правото си да откаже преносимостта до заплащане на неустойките, но това трябва да стане във фазата на планирането, а не във фазата на изпълнението на заявката за преносимост.

1.3.3. Предлагаме в чл. 29, ал. 1 от ФС на мястото на т. 2 да се създаде нова със следното съдържание:

„2. номерът не е активен;”

Мотиви: Неактивността на номера при даряващия доставчик към момента на подаване на заявлението за преносимост е абсолютна негативна и непреодолима предпоставка за реализацията на преносимостта.

1.3.4. Предлагаме в чл. 29, ал. 2 от ФС освен новата т. 3 (предложена в т. 1.3.1. по-горе), да се създадат и следните:

„4. абонатът не е дееспособен и не е надлежно представляван от трето лице;

5. налице е някое основание за отказ за предоставяне на услуга, предвидено в общите условия на приемащия доставчик за предоставяне на услугата преносимост на негеографски номера.”

Мотиви: По време на водене на преговорния процес с останалите доставчици от домейна на преносимост се възприе схващането, че абонат на негеографски номера може да бъде и физическо лице. След като съществува възможността физическите лица да бъдат абонати на негеографски номера, то трябва да се предвиди възможността да се откаже преносимост на недееспособно лице, което не е надлежно представлявано от своя законен или назначен от съда представител.

Трябва да се предвиди възможност приемащият доставчик да може да откаже при ясно формулирани и отнапред известни, и публични общи условия за предоставяне на услугата. По този начин ще се преодолеят евентуални злоупотреби от недобросъвестни абонати с лоша кредитна история и др.

1.3.5. По отношение на чл. 29, ал. 3 с оглед преместване на т. 2 от ал. 1 в ал. 2 и преработването на т. 5 от ал. 1 предлагаме следната редакция:

„(3) В случаите по ал. 1, т. 4, 5 и 7 и по ал. 2, т. 1 – 4 заявлението не се разглежда от приемащия доставчик до отстраняване на недостатъците, като спирането на процедурата е за не повече от 30 дни. В случай че в посочения в предходното изречение срок недостатъците не бъдат отстранени, процедурата се прекратява с изричен писмен отказ на приемащия доставчик. В останалите случаи по ал. 1 и ал. 2, т. 5 процедурата се прекратява с изричен писмен отказ на приемащия доставчик.”

Мотиви: С направената редакция целим техническо коригиране на преpraщаната норма на ал. 3 съобразно предложенията ни и съгласно принципното ни разбиране, че задълженията по срочни договори и предоставени на лизинг устройства и съоръжения трябва да бъдат заплатени от абоната/потребителя във фазата на планиране на пренасянето, а не по време на неговото техническо изпълнение, с което процедурата ще се улесни неимоверно.

1.4. По отношение на чл. 32, ал. 2 (нова). Принципно Мобилтел не възразява срещу новата алинея 2 като съдържание и структура, при положение, че се възприеме предложението ни по т. 6.3. от становището ни към писмо, вх. № 12-01-5744/30.10.2009 г. на КРС. Като новата редакция на предложението ни е:

„Чл. 32. (1) Срокът за реализация на преносимост е до 10 работни дни, считано от първия ден, следващ деня на получаване на съответно запитване за наличие на основания за отказ от даряващия доставчик. В случай че първият ден, следващ деня на получаване на съответното запитване е неработен, то срокът за реализация на преносимост се изчислява от първия работен ден, следващ деня на получаване на запитване за наличие на основания за отказ от даряващия доставчик.”

Мотиви: Считаме, че с посочената редакция ще се избегнат затруднения, породени от получени заявления за пренасяне в последния работен ден от седмицата, както и заявления, подадени в самия край на определен работен ден. Срокът за реализация на преносимост не следва да се изчислява, считано от датата на подаване на заявление при приемащия доставчик. От този момент между предприятието на приемащата и на даряващата мрежа трябва да бъдат извършени действия по установяване на наличието или липсата на основания за отказ. При наличие на основания за отказ е необходимо те да бъдат отстранени, като в този случай процедурата спира. Поради тази причина, е некоректно срокът да тече от датата на подаване на заявлението. Ако се презюмира, че за извършване на тези действия е необходим разумен срок от поне два дни, в най-добрия случай това би означавало, че реалният срок за преносимост е 8 дни, ако на практика липсват основания за отказ. В допълнение, не съществуват изисквания към приемащия доставчик в какъв срок след подаване на заявление ще следва да отпрати запитване до даряващия доставчик за проверка на наличие на основания за отказ. Тези въпроси ще бъдат предмет на уреждане в процедурата по чл. 24, ал. 1 от ФС.